

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacræ Scripturæ, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiæ Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput XII. Pœnæ canonicæ contra quinti Præcepti violatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](#)

C A P U T XII.

Pænæ canonicæ contra quinti præcepti
violatores.

Qui Presbyterum occidit, duodecim annis
pœnitentiam agat.

Si quis Presbyterum voluntarie occidit, a
carne & vino abstineat, cunctisque diebus jeju-
net præter dies festos & dominicos; non equi-
tet, arma non deferat, per quinquennium Ec-
clesiam non ingrediatur, sed ante januam assi-
stat; post quinquennium Ecclesiam ingrediatur,
sed non communicet, & inter auditores more-
tur: post decennium communicet, & equitet
(Pœnit. Rom. tit. I. cap. I. Et t. 2. c. 24.
Burcard. l. 6. c. 8.).

Qui aliquem ecclesiastici Ordinis occiderit,
aut Psalmistam, aut Ostiarum, aut Lectorem,
aut Exorcistam, aut Acolythum, aut Subdiacono-
num, aut Diaconum, aut Presbyterum, vel qui
consilium dat, ut horum aliquis occidatur, pe-
culiare agat pœnitentiam: id est pro Psalmista
morte quadraginta diebus pane & aqua jejunet;
pro Ostiario, Lectore, Exorcista, Acolyto,
Subdiacono, Diacono eodem tempore pœniten-
tiam agat. Si quis vero Sacerdotem voluntarie
occiderit, tamquam pro octo homicidiis pœni-
tentiam agat, nec umquam cesset a pœnitentia
(Burc. lib. 9. Et 17, Pœnit. Rom. tit. I. c. 32.
Conc. Vorm. c. 2.).

Si quis Presbyterum occidit annis viginti-
octo pœnitentiam agat. Qui vero Presbyterum
occidi-

occidit, a quo armato est aggressus, pœnitentiam ager decem annis (*I. part. 10. c. 15. Pœnit. Rom. tit. 1. c. 13.*).

Si quis partem suum, matrem, fratrem, vel sororem necet, ab Eucharistia suscipienda toto vitæ suæ tempore repellatur, a carnibus semper & a vino abstineat, item secunda & quarta cujuslibet hebdomadæ die jejunet (*Greg. lib. 11. ep. 8. ad Bonif. Pœnit. Rom. tit. 1. c. 21.*).

Si quis patrem suum, matrem, fratrem, sororem, patruum, amitam, aut novercam occiderit: si casu hoc egit, & non ex ira, tamquam pro homicidio voluntario pœnitentiam ager: Si vero voluntarie & ex ira id patravit, unius anni tempore ante Ecclesiæ januam Deum orans morabitur; quo transacto in Ecclesiæ angulo per alium annum manebit; deinde si pœnitentiæ fructus in ipso appareat, poterit Eucharistiam suscipere, carnibus tamen vesci ipsi non licebit. Jejunabit diebus omnibus, exceptis festis; tribus vero per hebdomadam diebus vinum non bibet, nec cerevisiam, nec birram, nec liquorem ullum melle mixtum, non equabit; arma non deferet, nisi contra Infideles; nec matrimonium poterit contrahere (*Syn. Vorm. cap. 30. Burc. lib. 19. p. 1.*).

Qui patrem suum, vel matrem voluntarie occiderit, extra patriam suam septem annis exulet, & in lacrymis gemitibusque usque ad mortem pœnitentiam agat: quod si voluntarie paricidium non commiserit, decem annis juxta Pres.

Pœnæ canon. cont. quinti præcepti Et c. 91

Presbyteri judicium agat pœnitentiam (Pœnit. Rom. t. I. c. 14.).

Qui voluntarie filium suum filiamve occidet, fratrem vel sororem, quinque annis a patria sua exulet, quibus expletis pœnitentiam agat annis viginti. Qui voluntarie avum suum vel aviam, aut neptem, aut sacerum, patruum, vel amitam, aut sororis suæ filium filiamve, aut consobrinum suum vel consobrinam a tertio usque ad septimum gradum: duodecim annis pœnitentiam ager, si intra tertium gradum homicidium commisit; si intra quartum, annis undecim; si intra quintum, decem; si intra sextum, novem; si intra septimum, octo. Si vero homicidium non sit voluntarium, juxta Presbyteri judicium pœnitentiam agat.

Qui filium suum, filiamve spiritualem, dominum, dominamve, vel uxorem suam voluntarie occiderit, per quinquennium exulet; quo expleto, pœnitentiam agat quindecim annis, nec arma deferat: si vero voluntarium non sit homicidium, septem annis pœnitentiam agat.

Si quis vitricum suum, aut novercam, genrum vel nurum, vel privignum, aut privignam occidit, decem annis pœnitentiam agat: si vero voluntarium non sit homicidium, quinque annos.

Si quis involuntarie filium suum occidit, pœnitentiam agat tamquam pro homicidio voluntario.

Mater, quæ filios suos occiderit, post annorum septem pœnitentiam in monasterium derudatur, in quo ad mortem usque deget.

Mulier,

Mulier, quæ post partum filium suum filiam. ve occiderit, duodecim annis pœnitentiam ager, nec umquam pœnitentia omni carebit. Si ob paupertatem, aut filios alendi difficultatem illos necavit, septem annis pœnitentiam ager (I. part. 10. cap. 103. Pœnit. Rom. t. 1. c. 26. Burc. l. 10.).

Mulier, quæ voluntarie abortum facit, tribus annis pœnitentiam agat; si vero invita abortum patitur, tribus quadragenis.

Mulier, quæ fœtum suum voluntarie ante quadragesimum a conceptu diem necat, per annum pœnitentiam ager: si vero post quadragesimum a conceptu diem, tribus annis: si edito jam fœtu illum necat, tamquam pro homicidio ager pœnitentiam (Pœnit. Rom. tit. I. c. 33. Burc. l. 17. c. ult.).

Quæ ut peccatum suum celet, suum infan tem occidit, decem annis pœnitentiam ager (Pœnit. Rom. cap. 27. Burc. l. 17. cap. 53.).

Qui filium suum post baptismum suffocaverit, quadraginta diebus pane & aqua & radicibus jejunabit, & ab uxore sua se continebit; postea vero per annos tres tribus in hebdomada diebus jejunabit, & tres servabit quadragesimas. Si vero ante baptismum suffocavit, diebus quadraginta ut supra jejunabit, & annis quinque pœnitentiam ager (Pœnit. Rom. tit. I. c. 29. Burc. l. 17. c. 51. Ans. l. 11. c. 41.).

Si alicujus culpa sine Baptismo moriatur in fans, pœnitentiam ille ager tribus annis, quo rum uno pane & aqua jejunabit. Si negligentia Presbyteri, cui traditus fuit, sine Baptismo moriatur

Panæ canon. cont. quinti præcepti &c. 93

riatur paganus infans, presbyter deponatur; si autem ex parentum negligentia id eveniat, per annum ipsi pœnitentiam agant.

Si alicujus negligentia sine Confirmatione puer moriatur, tribus ille annis pœnitentiam agat (*Pœnit. Rom. tit. I. c. 22. Burc. l. 17. cap. 57.*).

Si uxor virum suum, quem de adulterio accusat, veneno interimit, vel aliter interficiendum curat, in monasterium ad pœnitentiam agendam detrudatur (*Burc. l. 6. c. 19.*).

Si quis seipsum occidat, nulla illius commemoratio fiat ad altare, nec cum Psalmorum cantu ejus cadaver sepeliatur.

Si quis voluntarie hominem occidat, ante Ecclesiæ januam toto vitæ suæ tempore degat, & morti proximus Eucharistiam suscipiat. Si salu occidit, septem annis pœnitentiam ageret, vel quinque juxta alium canonem.

Si quis ut parentes suos ulciscatur, alium occidit, pœnitentiam agat tamquam pro homicidio voluntario (*Pœnit. Rom. tit. I. c. 20. Burc. l. 16. cap. 22.*).

Qui alium occidit, ut fratrem suum ulciscatur, tribus annis pœnitentiam ageret, quorum duobus ultimis per tres quadragesimas, & legitimis feriis jejunabit.

Si quis ex subita ira, aut ex rixa alium occidit, tribus annis pœnitentiam agat (*Pœnit. Bedœ c. I.*).

Si quis ex domini sui mandato homicidium committit, quadraginta diebus pane & aqua jejunabit.

junabit ; insuper per annos septem tribus in hebdomada diebus jejunabit (*Ibid.*).

Qui homicidii consilium præbuit, per annos septem quadraginta diebus jejunabit.

Qui latronem occidit, quadraginta diebus ab Ecclesiæ ingressu abstinebit, & ter in hebdomada jejunabit (*Pænit. Rom. c. 24.*).

Qui hominem occiderit, putans esse bellum, quadraginta diebus pane & aqua jejunabit, & juxta Presbyteri judicium quinque annis pœnitentiam ager (*Burc. l. 19.*).

Si quis casu hominem occidit, quadraginta diebus pane & aqua jejunabit, quibus expletis, per annos duos a Fidelibus sejunctus orabit, non oblationem ad altare offeret, neque communicabit : post annos duos ad communionem orationis cum aliis Fidelibus accederet, oblationem offeret, sed Eucharistiam non suscipiet : post quinque annos ad Eucharistiam accedet, & juxta Presbyteri judicium jejunabit (*Pænit. Rom. c. 3. Burc. l. 6. c. 16.*).

Qui homicidio consenserit, septem annis pœnitentiam ager, tribusque hebdomadæ diebus pane & aqua jejunabit : quod si pœnitentiam hanc subire nequeat, tribus tantum annis jejunabit (*Pænit. Rom. tit. I. c. 17.*).

Si quis aliquem feriat, aut mutilet, per annum pœnitentiam ager, tribusque in hebdomada diebus jejunabit ; quod si magna sit cicatrix, quæ vulneratum deformem reddat, quadraginta diebus pane & aqua jejunabit (*Pænit. Rom. t. I. cap. 23. Burc. lib. 19.*).

Si

Si quis aliquem percutiat, nec grave illi malum inferat, tribus diebus pane & aqua jejunabit: quod si Clericum percussiverit, sesquianno pœnitentiam ager (*Pœnit. Rom. tit. 4. c. 19.*).

Si quis ex ira alium mutilet, post solutas medici expensas, si laicum mutilavit, quadraginta diebus pane & aqua jejunabit; si Clericum, duabus quadragenis; si Diaconum, septem mensibus; si Presbyterum, per annum (*Pœnit. Rom. t. I. c. 13.*).

Si Episcopus homicidium committat, quindecim annis pœnitentiam agat; a dignitate sua deponatur, & vitam suam peregrinando transigat; si vero Presbyter homicidium committat, duodecim annis pœnitentiam agat, quorum quatuor pane & aqua jejunet; si autem Clericus inferior, septem annis pœnitentiam agat, quorum tribus pane & aqua jejunet (*Pœnit. Rom. tit. 2. c. 16. Ans. l. II. c. 33.*).

Si quis cum proximo suo, adversus quem aliquid habet, reconciliari renuit, pane & aqua jejunabit, donec cum illo reconcilietur (*Burcard. lib. 10. cap. 6.*).

SECTIO